

॥ ७॥ ०११९४॥

॥ श्रीरामविजययंत्रकद्विंशध्यायप्रारंभः ॥

(२)

१११॥

श्रीमाहागणाधिपतये नमः ॥ रामकथा बैकुंठांसादर ॥ सुख उपजे पै अपार ॥ राम ईदुंदे स्व
 तांसाचार ॥ सुखसिंधु उचंबळ का ॥ १ ॥ सद्गुरु हा पावर्ष तांघन ॥ शीष्य सरिते सये स्वा नंद जि
 वन ॥ किं उगवतां सुर्य नारायण ॥ अरविंदे नो वेंविकां शति ॥ २ ॥ किंदुर्वळा ससांपडे धन ॥ किं
 वणवियां तजळ तां वर्षे घन ॥ वसंत कोळ देखोन ॥ दृश्य जैसे सफळित ॥ ३ ॥ बैसिकथा
 बैकुंठां उपजे सुख ॥ जेकथे सभुल जावै तासनाथ ॥ पार्वति जावतुनि देख ॥ रामकथा हृद
 ईंधरि ॥ ४ ॥ नो मोक्ष तसेच विजे देखा ॥ जे भवन दितात नौका ॥ अज्ञान त्रिमिर देखा ॥ क
 ल्मिको ने पाजळिलि ॥ ५ ॥ किं अविद्या का ननव ध्यानर ॥ किं बाश्चिर्य पिठिंचि देवि सुहर ॥
 किं मनोरथ कल्लता साचार ॥ किं आनंद जळ सरिताहे ॥ ६ ॥ किं पुष्य वैरागिंचि स्वा ॥ १११ ॥
 णि ॥ की धर्मार्थ काम मोक्षाचि जननि ॥ किं पापताप भंजनि ॥ महा किं निप्रत्यक्ष ॥ ७ ॥

ऐशिकथा अंत्यंत पावन ॥ श्रवण करो तपेंडित जन ॥ तेरावे आध्याई कथन ॥ आकार धुनं हन
 पंचवटिये ॥ ५ ॥ जो द्विपंच मुख दर्प हारण ॥ जो कर्मणि मित्र मंडण ॥ जो मेदिनि गर्भ रत्न जिव
 न ॥ पंचवटिये राहिला ॥ ६ ॥ तो भुधर अवतार लक्ष्मण ॥ जो नर विरपंचानन ॥ सुरस फेकें
 नित्य नुतन ॥ काननि हुनि बाणित ॥ ७ ॥ जैसे असला कोणे येक कळि ॥ लक्ष्मण विलोकि
 तवन स्थळि ॥ तो देखि लिखौं शजाळि ॥ सरळ गगन चुंबित ॥ ८ ॥ ते वंश जाळि भिलरि ॥ दश
 कंठाचा भाचा शांबरि ॥ विषकंठाचे आराधन करि ॥ काळ स्वर्ग प्राप्ती ते ॥ ९ ॥ साट सहस्र
 वर्षे परियंत ॥ तपदासण करितां तेथ ॥ वंश जाळित असे युस ॥ बाहेर नदिसे कोणा ते ॥ १० ॥
 माध्याब्दा आला आदित्य ॥ तो काळ स्वर्ग अकस्मात् ॥ गगन पथें उतरत ॥ सुमित्रासुतें देखि
 ले ॥ ११ ॥ तव ते भाविशस्त्र देवता ॥ मिनव जांय शांबरि व्याहता ॥ शरण जाई न सुमित्रासु

(3)

॥२॥

ता॥ हरिनज्जिवीलाशांवरिन्त्या॥१५॥ समाग्यापुढेचिंतामणि॥ पडेअकस्मातयेउनि॥ तैसेका
कशस्त्रयेउनि॥ सौमित्राजवळिपातले॥१६॥ सौमित्रेहृतिचेतलेशस्त्र॥ ह्मणेसुपाकुतोत्रि
नेत्र॥ नैसंह्मणेनिअजपौत्रा॥ परमानंदेलेषका॥१७॥ मागउन्मिळाप्राणप्रियकर॥ वस्त्रेपु
शिलेकाकशस्त्र॥ ह्मणयाचाप्रतापहिसेअपार॥ पाहोथारकैशिले॥१८॥ नेणेपुष्पप्रायध
रिळिधरणि॥ नेणेनिअवळेकशस्त्रउचदुनि॥ आवरिसहीतजळिलेह्मणि॥ दुस्वडकेलि
ताकाक॥१९॥ श्रोणिताचाचालिलायुरा॥ शशकिलपाहेउन्मिळवर॥ ह्मणेकोणयेथेहे
ताविप्र॥ नेणेसाचारवधिवाम्या॥२०॥ चिलातुरराघवाबुज॥ ह्मणेतापशिवधिका
नेणेनिसहज॥ आतांकोपेठरघुराज॥ मुखाळकोमाईले॥२१॥ नैशियाउपरिपातला॥ ॥२॥
जानकिमार्गलक्षितवेळोवेळा॥ ह्मणेमाध्यान्नकाकटकला॥ सौमित्रेलाविलाउशिरका॥२२॥

औशिविलोकिक्षणक्षणा ॥ तोयेतांदेखिलें लक्षुमणो ॥ शस्त्रदेखोनिमृगनयना ॥ अहिओध्या
 रणांकेडेपाहे ॥ २३ ॥ ह्मणेस्वामिरघुनंदना ॥ लक्षुमणम्हानयेतवदन ॥ तवतोपुर्णसाक्षचैतन्य ॥ अ
 तरखुणजाणतअसे ॥ २४ ॥ तवपावलातोमाहाविश ॥ रघुपतिपुढेंठेविलेंशस्त्र ॥ जोडुनियांही
 निकर ॥ समाचारसोंगतसे ॥ २५ ॥ ह्मणेअयोध्याधिशसमर्था ॥ अकस्मातहेंगजातेंहाता ॥ ख
 वंशजाळिपाहोंजातां ॥ तपस्वीद्यातापावला ॥ २६ ॥ ममसुहास्यवदनजनकजामाता ॥ ह्मणेदि
 जनकेंराक्षससत्य ॥ श्रुपनखासुतरावणभावायधार्थ ॥ खुणवरिवोळेखें ॥ २७ ॥ तोबहुन
 दिनतपकरितहोता ॥ काढखगेयावेंहाता ॥ मगईद्रादिदेवसमस्तां ॥ अजिंकहोयसर्वा
 तें ॥ २८ ॥ दुजियासचिंतितांघाता ॥ त्याशिनिर्दाळिउमाकांत ॥ ज्याचिक्रियात्याशिचवा
 धित ॥ अतिअनर्थसुचकजो ॥ २९ ॥ जैसंखणोंजातांवास्त ॥ माहासर्पउंखिलातात्काळ ॥

(h)

॥३॥

किहलित्थरितां तस्य लोहगोक ॥ भस्म होय ते धवां ॥ ३० ॥ जैसा ब्रुष्क कश्छिद्रिचरण ॥ बवं
चवलिनेउन ॥ वरिखिळबैसविलिओकुन ॥ मग करितां सद नुनियेना ॥ ३१ ॥ तशिजापण
जेक्रिया करावि ॥ तेसवेंचि लागे भागेवि ॥ पोरजा तांशि तारक्ष्यावि ॥ नविसंवावि क्षणयेक
॥ ३२ ॥ आतां येथुनि माहादंड ॥ माडेल असावे सावध ॥ राक्षसमावाना नाविध ॥ ब्रह्मादि
कांनककृति ॥ ३३ ॥ हं येक वरवें जावे ॥ जें कांन स्वर्ग ० हातास जालें ॥ जैसें जैक तांतेवे
के ॥ मन तोषलें सैमि त्राचें ॥ ३४ ॥ तव तेरावणाचि भगिनि ॥ भुरप नखाशां वरिचि जननि ॥
रात्रिदुष्टस्वप्नदेखेनि ॥ सावध जालिला लाक ॥ ३५ ॥ मग विचार कसनि मानशि ॥ बौधि
येत न्माराक्षसि ॥ सवेग चालिलिव नाशि ॥ निज पुत्राशि पाहावया ॥ ३६ ॥ लंके बाहेर जों
जालि ॥ दिन करे तों प्रभाकेलि ॥ मार्ग चालतां वेळावे किं ॥ वंश जाळिविलोकि ॥ ३७ ॥ ६९ ॥

॥३॥

(५४)

तव तेनादिसेचिपाहा तां॥ गध्रमंडकदेखेघालितां॥ धापादोटेधांवतां॥ स्थळविभीछदेखेनि॥
 ॥३८॥ जवळियेउनियां पाहे॥ तों पुत्रासहित जाळ्याये॥ दुखंड होउनि पडलि आये॥ सधिरवाहे
 भउभडं॥ ३९॥ मग धायामो कलुनियां कैशि॥ गडबडं कोळेभुमिशि॥ जिवना वेगळि मासोळि
 जैशि॥ चरफडित जलि शेके॥ ४०॥ मग उठुनि सखियां नि॥ बैस विळि सावध करुनि॥ घणो
 पुढिल कार्य मना जांणि॥ सुत वनिकोणे वधिल॥ ४१॥ मगराक्षसि उठेन॥ भोंवतें पाहे मेळो
 कुन॥ तों मान विपद मुद्रा वोळखुन॥ विषय करि मानशि॥ ४२॥ शांबरिसहित जाळि॥ येक
 घायें खंड केलि॥ तरिकाय राक्षसां चिश्मा जालि॥ आयुष्या चिये थुनियां॥ ४३॥ असो दहन
 करुनि शांबरिशि॥ वनि शोधिले क्लाराक्षसि॥ तों दुरत न देखिलें सौमित्रां॥ जैसा ते जखि
 चें अंश॥ ४४॥ शूर्यनखा हणें काळ॥ येणे या शिला माझा बाळ॥ मग कापय वेश ताकाळ॥

5

॥४॥

धरिति जालिराक्षसि ॥४५॥ रंभेहुनि सुंदरदेखा ॥ स्वरपनटलि श्रुपनखा ॥ सर्वे चौचि जणिस
ख्या ॥ भुलविति देखतां अनंगा ॥४६॥ चौचि जणि दौहि कडे ॥ मध्ये श्रुपनखा दिव्यरपडे ॥ जिन्हा
स्वरपाचा प्रकाशयेडे ॥ काननामा जिहिं डतां ॥४७॥ चौचि न्यास्के दावरिहस्त ॥ पादुका पाईर
नखचित ॥ हावभाव कटाक्ष दाविति ॥ गायन करित मधुर स्वरें ॥४८॥ आल्हादकार कबंधव
दना ॥ वदनि बोल तां शक कति दशना ॥ माते गजगति मोडुन नयना ॥ उन्मिळा जिवन देखे
नियां ॥४९॥ हकुच सरियां शिबो लता ॥ येणचि वधिलागे मासा सुता ॥ तरियाशि सगळेची
मुखंता ॥ घालुनि गिहुनि धारिं ॥५०॥ तो सौमित्र करिराम स्मरणा ॥ काननामा जिकरि १३
मण ॥ जैसा कमळणि १३ मरपुर्ण ॥ गई गई रण सुणिता ॥५१॥ तो श्रुपनखा ते क्षणि ॥ वेगें पात ॥४॥
लि सौमित्रा जवळि ॥ कामचेष्टा करित रकि ॥ वचन मधुर बोलो नियां ॥५२॥ ह्मणे जिअवधारा सुंदरा ॥

बहुतहिं उल्लेखि वसुंधरा ॥ परिमज्जयोग्यनमिळे नोवरा ॥ कुशळचतुरप्रतापि ॥ ५३ ॥ परिमा
 संधन्यभाग्य ॥ पावले स्वामिचे नर्थग ॥ आजितपफळा जाले संग ॥ अलि सवेग पुढें चि ॥ ५४ ॥
 धनुनियोनवरलमाळा ॥ घालावया लालिंग का ॥ तव तो माहाराज सत्पणा का ॥ जो अवत
 रभोगेंद्र ॥ ५५ ॥ गुणसिंधु ज्ञानकिजिवन ॥ त्याचि लया आवरि पुर्ण ॥ विषय संगें त्याचें मन ॥
 काळत्रई मिळे ना ॥ ५६ ॥ जेणे प्राशितो सुधावस ॥ त्यास काय बाधिल माहाविषा ॥ आसु
 र्यास मिप करि वास ॥ तमका त्यास बाधिल ॥ ५७ ॥ कामधेनु आचें मंदिरि ॥ तो कथिंच न
 होय दरिद्रि ॥ जो प्रौढ लाखा नंद समुद्रि ॥ कर्मवदिन पडे तो ॥ ५८ ॥ कल्प वृक्ष अंगणि देख ॥
 तो कासयाशिमा गेल भिक ॥ आशिमेर लावें कुठ नायक ॥ न पुजिस त्यभुत प्रेतें ॥ ५९ ॥ २३
 वसि समान आचिल लना ॥ तो कदाहि प्रेतकवळि ना ॥ नंदन वनिचा भ्रमर जाणा ॥ अर्कि
 वरि न बैसे ॥ ६० ॥ जो भ्रमर मंच का वरि ॥ प्रउठणार अहोरात्रि ॥ तो निजे ठरादिरंगा

रावरि॥ काळ त्रई घडेना ॥६१॥ ज्याचे आंगि मरुद मरुद विगटि ॥ तो काग विष्टान पाहे दिशि ॥
 जो वैसला हिराळी न्यातटि ॥ तो कां कां जिई छिल ॥६२॥ असो जैसा जो लक्ष्मण ॥ जो ज
 हार रहित निर्वाण ॥ तो श्रुप नखे प्रति वचन ॥ काय बोलता जाहाला ॥६३॥ मग ह्मणें वोसुं
 दरि राहें ॥ आह्मास तो राम वडिल आहे ॥ पै लवसि पंचवटिये ॥ उमामहे शडापरि ॥६४॥
 मायबाप गुरुबंधु ॥ रघुविरमाज्ञा छुपासिंधु ॥ त्याचे आज्ञे विण हा संमंधु ॥ काळ त्रई घ
 डेना ॥६५॥ शेष सांडिल धराभार ॥ पुर्वे समवळत दिवकरा ॥ तरि मिराम आज्ञे विण सा
 चार ॥ तुजन वरि सर्वथा ॥६६॥ तो श्रुप नखा बोलें वचन ॥ मिजाणि तें रामाचि खुण ॥
 अवश ह्मणोनि लक्ष्मण ॥ येरिते थुनि बालिल ॥६७॥ सांगतें सखिया चौधि जणि ॥ वि
 चार सांगे त्या लागुनि ॥ राम लक्ष्मण शितातिकि ॥ रात्रि गि कुनि जाउलंके ॥६८॥ आमुचि ॥५॥
 कार्य सिद्धि येथुनि ॥ सरव्या हो जाति परि पुर्ण ॥ मग येवनि चे ब्राह्मण ॥ भक्षु शोधुनि साक्षेये ॥६९॥

बैसंविचासनिमानशीं॥ वेगिं आलिपं चवटिकेशि॥ देखेनियंशितारामाशि॥ साशंग
 नमनपैकेले॥ ७०॥ आजिमाशेंभाग्यपूर्ण॥ देखोलेभावेशाचेचरण॥ बाईमितुह्याशि
 शरण॥ जाउंमिजाल्येंतुमचि॥ ७१॥ मजस्वहुकरावाबहुत॥ भावोजिसप्रार्थुनिखरि
 त॥ मजजवळिद्यावेंकिखित॥ प्राणनाथवरावया॥ ७२॥ चरणत्याचेकोमळचांगले
 वनिहिंउतातियेकले॥ तळहातिवकरकमळ॥ सुमनशेजघालेनियं॥ ७३॥ भावेशा
 चेजाज्ञेविणपाहें॥ मजतेवरिनालकरंकाया॥ आहात्याचावियोगनसाहे॥ विरहेंजा
 यप्राणमाझा॥ ७४॥ डोकांजांशिंजाणिनिंलवलाहें॥ पतिसमाझाविश्वासनाहिं॥ पु
 ढेंजन्मकंठणेयेकेठाई॥ भावोजिसबाईसांगाकिं॥ ७५॥ मिपलिहताकेवळसाचार॥
 कर्णकुमारिपरमपवित्र॥ मजयेकहिंपुरुषाचाकरा॥ बाईलागलानाहिंच॥ ७६॥ त्या

(४)

॥६॥

विणपुरुषनवरिंसाचार॥ मागुलिउदकेंभरोनिनेत्र॥ सक्कजविनविवारंवार॥ क्षणेमज
पत्रद्यावेंआलो॥७७॥ शीलेससुखवाटलेफार॥ क्षणेवरवाजालाविचार॥ मजजाउमि
ठालिसुंदर॥ ईससौमित्रवरसाजे॥७८॥ मगक्षणेजिरधुराया॥ ईसखुणद्याविलवला
ह्यां॥ स्वामिसौमित्रयोग्यझाया॥ मिठालिहनिर्धारें॥७९॥ मगतोसर्वात्मारधुनाय
कें॥ चराचरचितपरिक्षक॥ जोमायाचक्रवाळकें॥ कर्ताहत्तोपाळिताजो॥८०॥ लि
च्यहउपराट्याबाहुआनेत्रांत॥ व्याहाहुनपाहेजनकजामात॥ क्षणेहेनिशाचरि
यथार्थ॥ ठकावयाआलिअसे॥८१॥ नत्रवलाचेविकार॥ त्यावरुनिसमजेअंतर॥
सुमनावरुनिसाचार॥ रक्षचतुरजाणति॥८२॥ बोलावरुनिकेवेचित॥ आचरणाव ॥८३॥
रुनिपुर्वार्जित॥ क्रीयेवरुनिवर्णाश्रमसत्या॥ परिक्षिकजाणति॥८४॥ दानावरुनिकेवेउदार॥

(७५)

रणिसमजे प्रतापशूर ॥ लक्षणावतनि नृपवर ॥ जाणति च तुरपरिक्षक ॥ ८४ ॥ रहणीवतनप
 रमार्थ ॥ शब्दाशब्दों के के पंडित ॥ प्रमावतनि पै भक्त ॥ परिक्षक जाणति ॥ ८५ ॥ वासये लां के के
 काष्ट ॥ स्वरावतनिसमजे कंठ ॥ किंको भावतनि स्पष्ट ॥ भुमि चं मार्जव जाणीजे ॥ ८६ ॥ अंग
 णावतनिसमजे सदन ॥ भुतदये वतनि ब्रह्मज्ञान ॥ प्रभे वतनिके केरल ॥ परिक्षक जाण
 ति ॥ ८७ ॥ असो सर्व अंतरात्मारघुविर ॥ भुयं तखे च वोळखिले अंतर ॥ आंत शठ खमद
 तवाहर ॥ जाणे चतुर श्रीराम ॥ ८८ ॥ मुख शोभे जे संकमळ ॥ परि अंतरि कुतर्क कुरिळ ॥
 शब्द चंदनाहुनि शिलळ ॥ तमाळनि वं वोळखिलि ॥ ८९ ॥ श्रीराम ह्मणे ते अवसरि ॥ त
 नपत्र लेहु दे पाठिवरि ॥ बैकतां भया भितनि शाचरि ॥ विश्वास अंतरि उपजे ना ॥ ९० ॥
 शीते स ह्मणे बाई बैकतां ॥ भावेशां समोर बोलतां ॥ मज काज वाटे तत्वता ॥ तुम्हि प्रार्थी

तयांशी॥११॥भाबोजिचतुरजाणितरुण॥मितोतुजावेहितकामिन॥सांपुढेवैसतांजाण॥
 जाईलप्राणवाटतसे॥१२॥मगबोलेरघुनंदन॥दृष्टिवरिलीहिल्लावांचुन॥अणिकजा
 ह्यापाशिंखुण॥दुजीनाहिततता॥१३॥मगभुर्पनखाबोलेवचन॥तरिपृष्टिवरिल्लाहावि
 खुण॥अवशह्मणेरघुनंदन॥केलेलेखनदृष्टिवरि॥१४॥श्रीरामह्मणेजायसत्वर॥उशिंन
 लाविचसौमित्र॥बैसेंबोलाशतपत्रनेत्र॥पवनवेगेंचालिलि॥१५॥मगलक्ष्मणाजव
 क्येउन॥सांगेपरमहर्षकरुन॥भावशानेमनदुनिमान॥मुखवचनेसांगितले॥१६॥
 किंअवशवरावेतुह्याशि॥बैसेंसांगितलेमजपाशि॥गंधर्वतननिश्चयेंशि॥ताकाठचि
 लावावे॥१७॥मगबोलेलक्ष्मण॥नेदखताश्रीरामचिरखुण॥तुजवरनेदिंपुर्ण॥सत्यवच
 नहंमाझे॥१८॥येरिह्मणेतेसमई॥माझाविश्वासतुह्यासनाहिं॥पुढेजन्मकंठणेयेकठाशि॥

दुडेंकोंहिंनसेचि ॥ ११ ॥ येथें लटके बोलोन ॥ भावोजिस कायदारव उवदन ॥ मितयां लगिं भे
 टोन ॥ आन्यें आतां तत्त्वता ॥ १० ॥ भावोजि नळदवर्ण साचार ॥ वाई चंपक कळिका सुंदर ॥
 जवळ न्याहा वया नव तें पत्र ॥ सांगी तले तुहा वरावे ॥ ११ ॥ तुह्या सत्रम जाला थोर ॥ चरण
 तळहति नक्षण भर ॥ किंशीण ते तव नि साचार ॥ निद्रा कर क्षण भरि ॥ १२ ॥ परि न मानि
 चलसु मण ॥ भुर्पनखा बोले हंसे न ॥ म्यां तां आणी लिबाहे खुण ॥ तुमचें मन पाहिलें म्यां
 ॥ १३ ॥ येरि खुण दावितां पाठिचि ॥ लोंबा जावे शि श्रौरामाचि ॥ भुर्पनखा भगिनि दशमु
 खाचि ॥ ईचें नाशिक कर्ण शांत करि ॥ १४ ॥ कर्ण आणि नाशिक सकळ ॥ सपाट करि नलावि
 वेळ ॥ नवरि अंगारुनि जमंगळ ॥ लंके कडे पाठवि ॥ १५ ॥ स्त्रिवध न करावा जाण ॥ या
 लागीं राखि ईचा प्राण ॥ जैसें वसुमणें वाचुन ॥ ह्मणे चाल जाउये कोता ॥ १६ ॥ दुरके न्या

(५)

॥८॥

चौचिज्जणि॥ धरिलिभुपेनरेविवेणि॥ सौमित्रेपाडिलिधरणि॥ पापरवाणिभुपेनस्व॥
॥७॥ मगह्मणेप्राणनाथा॥ मिसिधनाहं याकार्यार्था॥ शौबुनकांपाडीतं॥ नवलमज
वाटतसे॥८॥ लक्ष्मणेनलगतांक्षणमात्र॥ छेदिलेनाशीकबाणिश्रोत्र॥ तोंतेआक्रं
दिलेअपवित्र॥ विषाळशरिरधरियेले॥९॥ अत्यंतविशाळभयंकर॥ कयाकिंचचिंका
शेंदुर॥ नाशीकापासुनिपुर॥ अनुध्यायाभउक्तअसे॥१०॥ चौचिज्जणिसमवेत॥
पळतांवाटेशंखकरित॥ ह्मणेथांवाधावासमस्त॥ राक्षसहोशीअक्रावें॥११॥ पळतां
पाहेमागेपुढें॥ तोंसौमित्रचिदिष्टिये॥ भोवतादिसेचौकडे॥ कोणिकडेजाउह्मणे
॥१२॥ आउखडोनिभुमिसपडलि॥ मुरिवेनाशिकिंभरेमाति॥ पद्मपुराजवळियेति॥ ॥८॥
शंखकरितपावलि॥१३॥ आक्रोशजैकतांथोर॥ त्रिशिराआणिदुषणखर॥१४॥

(१४)

सिध करुनि दळभार ॥ आले सखर बाहेरि ॥ १४ ॥ असुर पाईचे नेटके ॥ पुढें चमकताति कौ
 तुकें ॥ अशिक्षिता करि रेवटेकें ॥ कंठि र झळके यमदौंष्टी ॥ तों चालिताच्या ॥ सुरंगगाजर ॥
 जैशिं लिहीलें चित्राकार ॥ तथाहुनि बतिसादर ॥ सर्वजवेंकार डोरले ॥ १५ ॥ वरि बैस
 लेरणरगडे ॥ जैसे काळाचे सवगडे ॥ यथा कथा वतिये कापुढें ॥ सिंक् नादे गजेल ॥ १६ ॥
 निघाले गजभार उन्मत्त ॥ किंते जैरा वतिये सुत ॥ भवेत वर्णि आणि चौदंत ॥ किंकाट
 तधा वति ॥ १७ ॥ जिहिं युध्य करुनि समरंगणि ॥ सुरांचे मुगुट पाडिले धरणि ॥ ते ग
 जस्कंदा वरि बैसोनि ॥ शस्त्रें लुकि तिज पार ॥ १८ ॥ त्यामो गंरथाचे भार ॥ वरि शस्त्र सा
 मयि बपार ॥ चौदा सहस्र माह विर ॥ येक वटले ते काकि ॥ १९ ॥ त्रिशिरा खर आणि
 दुषण ॥ दळभारि मुख्य तिघे जण ॥ तों भुर्प नखा पुढें येउन ॥ शंख करित उभिठाके ॥ २० ॥

७

॥१॥

नौ सांशेंदुरे मारि विलापवत ॥ तैशीं चरतें चर्वित बारत ॥ ह्मणे राक्षस हो आटले तसमस्त ॥
आलारघुनाथ पंचवटिये ॥ २२ ॥ नवे मधरंगरघुविर ॥ सौमित्र गौरवर्ण सकुमार ॥ शीतास्य
रूप पाहातां पंचशर ॥ बोंबा कुनिटा कवि ॥ २३ ॥ तरि बहुत असवार लक्ष्मण ॥ त्याचेन
किंचामि घोटयेईन ॥ तुहि संगेया अवघे जण ॥ रक्तपान करवामज ॥ २४ ॥ जेणे माझे
नाशिके छेदिले ॥ त्याशि मिगि किनस गेले ॥ शीर स्वर दुषण हा शिं नले ॥ विभक्त
पदे खोनि ॥ २५ ॥ ह्मणति मानवरघुनंदन ॥ सावरि आहि जावे नवल पुर्ण ॥ मगराक्ष
सचौदा जण ॥ निवडुनियां काढिले ॥ २६ ॥ लेशुर्प नखे संगे देउन ॥ ह्मणति मार
निराम लक्ष्मण ॥ ईस करवार कपान ॥ समाधान होय तो ॥ २७ ॥ मग शुरुप नखा जा
णिराक्षस ॥ वेगें जाति पंचवटिस ॥ ह्मणति धर निराम सौमित्रास ॥ जिल न्यावे खरा पाशिं ॥
॥ २८ ॥

(10A)

ये कल्पलियेथें च मारुन ॥ आधिकरं मांस भक्षण ॥ आधिकरवार कपान ॥ भुषणसे
 शिसां क्षपें ॥ २९ ॥ जैशिमगें द्राचिनिदादेख ॥ करिति मार्गे निजं बुक ॥ अठिकाक्षणे प
 क्षिनायक ॥ धरति नाशु क्षणाथें ॥ ३० ॥ च न पुते के मिळे निसमस्त ॥ वडवान कशि
 धरक्षणत ॥ किं हृदई भावति स्वद्योत ॥ हास जुनि नादित्य खालि पाडु ॥ ३१ ॥ शल
 भक्षणति मिळे निस ॥ कळाल विजा धातुं वरनि ॥ तों राक्षस आले धांवोनि ॥ पंचव
 टिस तेथवां ॥ ३२ ॥ रघुपतिस जाणविले समण ॥ राक्षस आले चौदा जण ॥ जैस
 ऐकलार विकुळ भुषण ॥ बाहल गुण धनुष्यासे ॥ ३३ ॥ पर्वत दरि मधुन ॥ अकस्मा
 त निघे पंचानन ॥ तैसा कैसिक मखरक्षणा ॥ गुंफे बाहेर निघाला ॥ ३४ ॥ रामनर
 विरपंचानन ॥ चतुर्दश गज लक्षिले पुर्ण ॥ किं शार्दुके लक्षिले हरिण ॥ ते विरघु

॥ इती ॥

नंदनपाहुतसे ॥३५॥ तव ते चौदा जण निशाचर ॥ भोव ते तळपति भयंकर ॥ दास्य
 शस्त्र आणि शर ॥ सोडिते जाले ते धवां ॥३६॥ जैसें मुखीं चें बाखाळ ॥ बहुत ॥ येका
 चशब्दं निवारि पंडित ॥ तैशि अरिश संवत निसमस्त ॥ केले अद्भुत श्रीरामे ॥३७॥
 बोढका दुनिजाकर्ण ॥ सोडिता सुर्य मुख बाण ॥ चौदा जणाचीं शीरे छेदुन ॥ उर्वि
 रि पाडिये लि ॥३८॥ मगेंद्र विहारि वारण ॥ नैस पाडिले चौदा जण ॥ किं असणानु जे
 दास्य ॥ भुजंग जैसे पाडिले ॥३९॥ राम बाह्य सोल के प्रकयाग्न ॥ त्यासच लुई शब्द
 सुरींचे अवदान ॥ प्रथमारे भिये जाण ॥ श्रुप नखे ने समर्पिले ॥४०॥ सै मित्रं काढि
 लाये कशर ॥ श्रुप नखे चें छेदावया शीर ॥ तव ते ह्मणे दावेदार ॥ अबापि मज सो
 डिना ॥४१॥ श्रीराम ह्मणे सुमित्रा सुता ॥ तुवां नवधा वेईस आतां ॥ हे सांगोन राक्षसां समस्त

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com